

از صبح روی میز ما
مشغول کار و کاسبی است
توی بساطش خرده نان
با تخمه‌های طالبی است

حتماً برای بچه‌اش
دنبال یک لقمه غذاست
من دیده‌ام در کار خود
خیلی دقیق و بی صداست

هر روز چیزی می‌برد
از خانه‌ی ما، مورچه
امروز هم یک «نوش جان»
گفتم به بابا مورچه

بابا مورچه

سمیه تورجی
تصویرگر: عاطفه شفیعی راد

یک شعر دیگر

ای خدای مهربان
تو صبوری و عزیز
توی صبردان من
صبر بیش تر بریز

صبر
سینه باباچی

صبر خانه اش کجاست؟
در کجای آدم است
صبر مادرم زیاد
صبر من ولی کم است

یک شعر دیگر